

V ZASNEŽENIH GORAH SO ŽE NEKAJ LET NAPORNA TEKMOVANJA

JEZERJANI NA ALPINISTIČNIH RELIJAH

MIRKO KUNŠIČ

»Organizatorji relija v Adamellu so nam sporočili, da morajo zaradi snega spremeniti tekmovalno traso. Za nas bi bila pot tja še za nekaj sto kilometrov daljša kot običajno. Odločili smo se, da Jezerjanov letos tam ne bo,« pravi **Luka Karničar**, ravnatelj šole v Preddvoru, alpinist in načelnik postaje GRS Jezersko.

Skupaj z brati **Drejcem**, **Davorinom** (oba sta trenutno pod himalajskim osemtisočakom Anapurno) in **Tone-
tom**, **Milanom Šenk**, **Janijem Krčem** in **Radom
Markičem** se je letošnjo zimo trudil za dobre uvrstitve na alpinističnih relijih v Italiji. Pravi, da so zanje zreli ti-
sti, ki zmorejo na turnih smučeh, otovorjeni z nahrbtni-
kom, cepinom, derezami, 30-metrsko vrvjo, dvema
vponkama in oddajno sprejemnim aparatom ortovox,
pozimi v šestih urah priti z Jezerskega do Vadin pod
Skuto, od tam naprej do Okrešlja in Kamniškega sedla
ter se smučati v Kamniško Bistrico.

Pred desetimi leti sta se Luka in **Matej Kranjc**, ki je tudi alpinist in gorski reševalec v Kranju, odpeljala v Dolomite na prvi reli. Zadnja leta se tja s sposojenim kombijem Civilne zaščite kranjske občine vozijo Jezerjani sami, ki imajo vsako jesen izločilno tekmovanje nad Jezerskim. Telesna pripravljenost in štoparica določata, kdo bo v sezoni lahko potoval do 600 kilometrov daleč na alpinistične relije. Seveda je treba kar nekaj let trdo delati, da na teh tekmovanjih, ki imajo poseben čar, nisi zadnji.

Drejc Karničar, absolvent fakultete za šport, pove, da sta z Lukom pred dvema letoma tekmovala na vseh treh relijih in nato skupno segla po osmem mestu. Lani so bili Jezerjani na dveh relijih. Tam tudi zastopajo Slovenijo. Uspešni so bili tudi v letošnji sezoni. Konec februarja sta bila brata na reliju v Valcanalu v konkurenci 60 navez izvrstna tretja. Tudi dve drugi navezi z Jezerskega, Milan Šenk in Tone Karničar ter Jani Krč in Rado Markič, sta bili uspešni. V cilj so Slovenci pritekli kot 18. in 25. naveza. Na dvodnevem reliju v Orobiu sta bila Krč in Markič štirinajsta.

Drejc Karničar na reliju: zdaj bo poskušal smučati z vrha Anapurne

Iz Premana sta se brata Drejc in Luka vrnila z novim pokalom, ki ga rad potehta tudi njun oče, znani oskrbnik Češke kočice **Andrej Karničar**. Ponosen je na otroke, ki sta jih z ženo — lani je, žal, umrla — znala navdušiti za gore. Tega se že navzemajo tudi vnuki, tako da za alpinistični podmladek na Jezerskem ni skrbi.

Italijani pripravijo vse relije izredno skrbno, tja prihaja vse več tujih ekip. Tudi izdelovalci opreme se že prilagajajo temu ekstremnemu športu. Turne smuči so že za polovico lažje. To sta preskusila tudi brata Karničar.

Naveza dveh Karničarjev na enem od ekstremnih alpinističnih relijev

Alpinist in lastnik športne trgovina Montana v Trzinu **Srečo Rehberger** jima je kot sponzor pomagal z dvema paroma takih smuči in okovij. Tekmovalci, ki na enem reliju premagajo do 2000 višinskih metrov, si seveda žele čim lažjo opremo, saj je vsak gram zanje dodatna obremenitev.

Jezerjani so prepričani, da bi s tako opremo že dihali za vrat tudi najboljšim. Tako bi tudi oba najboljša tekmovalca, poklicna policista, postala bolj krotka; zdaj, ko pobirata zmage, jima je slava kar premočno stopila v glavo. Toda nobena skrivnost ni, da sta med tekmovalci profesionalca v pravem pomenu besede.

Na relijih imata ta dva Italijana spremljevalce in najboljšo opremo. Ni jima treba v ponedeljek na delo. Po počitku samo vadita za nov reli. Pozimi je to njuno delo.

Tekmovanja so resnično naporna. Kontrole skrbno bdijo, da razdalja med navezama ni daljša od 30 metrov. Tudi zato se je treba ob sprintih, ki so ponavadi dolgi 18 minut, navezati.

Starti relijev so zgodaj zjutraj, ko se začne boj s samim seboj in uro. Proge so označene, toda moti se vsak, ki misli, da si lahko tekmovalci med potjo privoščijo počitek. Vsi taki so seveda obsojeni na zadnja mesta. Nekateri so si v nahrbtnike celo postavili posebne posode in potegnili iz njih cevko, po kateri pijejo kar med potjo.

Dolomiti še naprej ostajajo raj za alpinistične relije. Jezerjani bodo tja šli tudi prihodnjo sezono. Od rednega treniranja, teka navkreber, plezanj poleti in pozimi bo jeseni odvisno, kdo bo v sezoni 95/96 sestavljal naveze.

Luka Karničar pred nastopom na reliju v Orobiu: črtkano je prikazan prvi del proge, na kateri sta z bratom dosegla odlično tretje mesto

SLOVENSKI OSKAR POPULARNOSTI ZA MARJETO KERŠIČ SVETEL

GORE IN LJUDJE — MEDIJSKI DOSEŽEK LETA

NEVA MUŽIČ

V sprejemni dvorani Cankarjevega doma v Ljubljani je revija Stop sredi letošnjega marca podelila kipce viktorjev, priznanj za dosežke v slovenski popularni kulturi in medijih za lansko leto. Viktorja, slovenskega oskarja za posebne dosežke na medijskem področju, je dobila **Marjeta Keršič Svetel**, redaktorica mesečnih televizijskih oddaj Gore in ljudje. V obrazložitvi je bilo napisano takole: »Marjeta Keršič Svetel je s svojo tehnično zahtevno in dovršeno oddajo Gore in ljudje dosegla, da o odnosu do narave razmišljajo tudi tisti, ki jim nikakor ne bi mogli reči planinci. Njeno svetovljanstvo se ne kaže le v popotovanjih po tujih deželah, temveč predvsem v njenem razumevanju ravnovesja med človekom in naravo.«

Tudi to prestižno medijsko priznanje je povod za pogovor Planinskega vestnika z nagrajenko.

Menite, da rek »uspeh do 27. leta ali pa nikoli« drži? Čas za uspeh je do zadnjega diha. Nikoli se ne ve, kdaj najdeš nekaj, v čemer uspeš, lahko celo na stara leta.

204

Poznam ljudi, ki so se že v pokoju lotili študija novih stvari in uspeli. Pravila ni.

Svojo pot načrtujete ali puščate določeno vlogo tudi naključju?

Vprašanje zveni filozofsko, pa morda zato malo težje odgovorim. Rekla bi, da velja zame neka srednja pot. Naključju prepuščam precejšnjo vlogo, a se vedno izkaže, da do naključja ne pride kar tako, da gre za zanimivo sosledje vzrokov in posledic. Bi rekla, da ima svet vendarle neko zenovsko osnovo. Neki smisel, ki ga mogoče ne vidimo, in čim manj ga iščemo, tem bolj deluje.

Kakšen način dela imate?

Glede urejanja informacij sem zelo metodična in zelo intuitivna, kar iz teh informacij potem naredim, pa ni samo posledica ratia, ampak včasih bolj poslušanje notranjega glasu. Reči moram, da se obnese.

Otroštvo in vplivi?

Name je vplivalo precej ljudi. Moja družina je bila malo nenavadna. Starši so imeli ogromno opravkov in čeprav so se z menoj veliko ukvarjali, vendarle nismo bili klasična družina. Nikoli nismo stanovali skupaj. Oče je živel po svoje, moja mama, babica, stric in jaz pa po